

Ze sborových akcí

Út	24. 11.	14:30	setkání starších věkem
Čt	26. 11.	19:30	biblická hodina v rodině
Pá	27. 11.	17:30	Společné zdobení adventních věnců
Ne	29. 11.	9:30	1. adventní - bohoslužby s Večeří Páně (Ester Čašková), představení projektu Diakonie „Dobrá hodina“ při ohláškách a při kávě
Út	1. 12.	14:30	koncert nejen pro starší věkem (Intercamerata - orchestr z Polska)
Út	1. 12.	16:30	schůzka křesťanské služby
Čt	3. 12.	18:00	schůzka učitelů nedělní školy
Ne	6. 12.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková)
Ne	6. 12.	11:00	do 15:30; po bohoslužbách adventní trh, ve 14.00 divadlo (Malá mořská víla)
Po	7. 12.	19:00	ekumenické setkání u Panny Marie Sněžné
Út	8. 12.	14:30	setkání starších věkem
Út	8. 12.	19:00	hospodářská komise
Čt	10. 12.	19:00	schůze staršovstva
Ne	13. 12.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková)
Út	15. 12.	14:30	setkání starších věkem
Ne	20. 12.	9:30	bohoslužby s dětskou vánoční hrou
Čt	24. 12.	15:00	Štědrovečerní ztišení v kostele
Pá	25. 12.	9:30	Hod Boží vánoční, bohoslužby s vysluhováním VP (Ester Čašková)
Ne	27. 12.	9:30	bohoslužby, káže Alžběta Matějovská
Čt	31. 12.	17:00	odpolední ztišení v kostele

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Hrozen **vinohradského evangelického sboru** vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb, Jakub Rais, Jana Šarounová, Barbora Uličná a Adelaida Wernischová*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem $\text{L}^{\text{A}}\text{T}_{\text{E}}\text{X}_{2}_{\epsilon}$ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Z loňského vítí adventních věnců

Obsah

Adventní úvodník	2
Prohlášení synodu ČCE k současné situaci	4
Mé nejstarší vzpomínky na Jana Karafiáta II.	6
Konvent Pražského seniorátu	8
„Tržikový obdarovaný“	11

Adventní úvodník

Plesejte, nebesa, a jásej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými!

Iz 49,13

S tímto povzbuzením vstupujeme do adventu. Plesejte a jásejte, protože nás Bůh těší a slitovává se nad hříšným člověkem. Stále znovu!

Jak mám ale plesat a jásat, když kolem sebe vidím tolik nesrovnalostí? Za reprezentaci státu se stydím. Z našeho chování vůči uprchlíkům je mi smutno. Situace ve Francii se děsím. Ze sebe a své pomoci bližnímu je mi do breku. Proč mám tedy plesat a jásat?

Izajáš nás povzbuzuje, že i v bídě našich životů nemáme zapomínat na to, že Hospodin potěšil svůj lid. Také Bible se potýká stále znovu s násilím, sobectvím, zradou a slabostí. Ale jak na to reaguje Bůh? Slitovává se nad námi. Stále znovu!

Slitoval se natolik, že nám dal svého Syna, aby nás spasil. A to je naší útěchou v bezútěšném světě. Zvěst o tom, že se nad námi Bůh slitoval! To je ta radost, která nás má stále posilovat v našich bojích proti vlastnímu studu, smutku, děsu a pláči. Nejsme na to sami! Tato zvěst se stává naší nadějí! „*Naděje je stav ducha, ne stav světa. Naděje není prognostika. Je to orientace ducha, ori-*

entace srdce. Naděje prostě není optimismus. Není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že něco má smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.“ (V. Havel, Dálkový výslech)

Tato naděje je nenápadná a velmi snadno bychom na ni mohli zapomenout v nastalém ruchu předvánočních příprav.

Advent je časem příprav na přícházejícího Mesiáše. Měl by být obdobím klidu, ticha a soustředění. To v dnešním světě není jen tak! Současná doba si sama na sebe plete bič tím, že má vždycky všechno. Světlo a teplo máme pořád. Ať je léto nebo zima, můžeme si všechno koupit. Není téměř nic, co bychom nemohli. Máme vždycky všechno, a proto nemáme nic.

Současný člověk zrušil advent – vše se točí jen kolem Vánoc. Nákup dárků, úklid, pečení, půjčky, stres. Jsme zahlceni materialismem a mamonem. Čím více se roztáčí onen nákupní kolotoč, tím více lidé říkají: „Už aby to bylo za námi!“ Nemají se vůbec na co těšit! Kam zmizel ten poklidný, tichý a očekáváním naplněný advent, který mnozí z nás ještě pamatují? Co nám brání se zastavit?

Nemáme na to čas! Je třeba ještě tolik věcí zařídit, dodělat, připravit? A co takhle něco vynechat? Třeba vypnout televizi a místo toho se jít pro-

Přihláška na sborový víkend v Herlíkovicích

přihlašuji:

jméno	příjmení

Termín: 13. – 15. května 2016 (od pátku do neděle)

Cena: za 2 noclehy s polopenzí 930 Kč za osobu, dítě od 3 do 12 let 710 Kč

Ubytování je v Horském hotelu Herlíkovice, pokoje jsou s koupelnou a WC. V přízemí je jídelna, bar, společenská místnost a dětská herna. V těsné blízkosti je secesní evangelický kostelík. Do centra Strážného je to cca 1 km. Sborový víkend je určen pro všechny generace. Zajímavý program bude zajištěn.

Kontaktní telefon:.....

Na pobyt mohu jet vlastním autem z Prahy... ano/ne pokud ano, kolik budu mít volných míst.....

Doprava je možná i autobusem z Prahy – Černého Mostu do Vrchlaví, jedna cesta stojí cca 160 Kč.

Přihlášku a zálohu 300 Kč za rodinu (osobu), prosím odevzdejte nejpozději do 20. prosince 2015, sborové sestře.

SBOR ČCE VINOHRADY
korunní 60
praha 2

Vás zve na
**ADVENTNÍ
TRH**

- * čaj
- * punč
- * káva
- * koláče
- * chráněné dílny
- * občanská sdružení

11.00 - 15.30

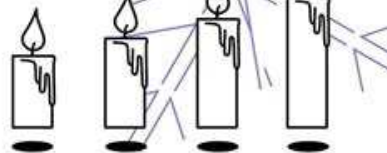
neděle

**6.12.
2015**

Koupí výrobků podpoříte jednotlivá sdružení
a středisko pomoci lidem s postižením Víteček

+Výtvarné dílny pro děti

14:00 divadlo
Malá mořská víla
hraje soubor LokVar

jít nebo se setkat s přáteli? Nebo si udělat čas na sebe a zamyslet se, kam vlastně směřuje můj život?

Udělejme si čas a zamysleme se každý sám za sebe:

Jsem já připravena na Krista? Na jeho vtržení do mé situace, mého života? Jsem schopna všechno opustit a následovat ho?

Ráda bych si to ujasnila, abych mohla odpovědět ANO, jsem! Advent je k tomu nejvhodnější čas. Neodkládejme to! Postavme se této otázce čelem a očekávejme příchod Mesiáše! A nezapomínejme plesat a jásat, protože tak nás Bůh těší, slitovává se nad námi a ochraňuje nás!

Alžběta Matějovská

Z přímluvných modliteb, které zazněly v našem sboru

Všemohoucí Bože, náš Pane, prosíme,

pomoz lidem v nemoci, v nouzi hmotné i duchovní, v osamocení, v bolesti, která neustupuje, v nenadálém neštěstí; jsi v nebesích

vysvobod' lidi z pokušení, z křivdy a bezpráví, z ohrožení od nepřátel, z hladu, z nebezpečí smrti;

ochraňuj lidi na cestách, při zvláště těžké práci, děti a staré lidi na ulicích;

probud' ty, kteří neplní své sliby, lidi sobecké, lhostejné k bídě kolem sebe, lidi opilé světskou slávou;

ved' lidi ustrašené, lidi, kteří ztroskotali a začínají znovu, lidi slabé

a nesamostatné, lidi před rozhodováním, lidi, kterým se nechce dál žít;

posilni ty, kdo stojí v tvé službě, kdo pro tvou trpí protivenství, kdo vedou jednání za druhé, kdo na sebe zapomínají a slouží druhým.

Společně se modlíme podle Tvého Syna: **Otče náš**, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Prohlášení synodu ČCE k současné situaci

Nebojte se a zmužile sobě počínejte!

Jsme šokováni nedávnými teroristickými útoky a vyjadřujeme svou účast těm, kteří ztratili své blízké. Modlíme se za moudrost a odvahu pro ty, na jejichž bedrech leží odpovědnost za bezpečnost a vládu práva tváří v tvář těm, kdo se uchylují k zákeřným teroristickým zločinům. Chápeme, že teroristické zločiny vyvolávají obavy a strach. Jsme však znepokojeni tím, jak jsou jejich pachatelé spojováni s uprchlíky v nouzi.

Víme, že vlna uprchlíků mířící v posledních měsících na území Evropské unie způsobuje neočekávané problémy a je tak zkouškou institucí a mechanismů spolupráce. Jsme však znepokojeni tím, že rozdílné postoje k utečencům jsou politicky zneužívány k setbě nejistoty.

Odmítáme dělení společnosti na ty, kteří jsou dobrácky naivní, a ty, kteří mají oprávněné obavy.

Uvědomujeme si, že proud tisíců uprchlíků v posledních měsících vyžaduje mimořádné nasazení od státních orgánů a klade nároky na celou spo-

lečnost. Jsme vděčni za všechny, kdo se těchto lidí ujímají, kdo se dobrovolně zapojili do péče o uprchlíky a pomáhají potřebným nejen v ČR ale i v zahraničí.

Od státních institucí očekáváme, že budou při zajišťování pořádku a bezpečnosti i v krizových situacích dbát jejich lidské důstojnosti a základních práv.

Chceme jako křesťané ve svém okolí čelit atmosféře nenávisti a strachu z příchozích, povzbuzovat k sebevědomému občanství a zralému lidství, jehož součástí je milosrdenství, solidarita a vstřícnost k bližním. Chceme dosvědčovat, že úkol nasycit hladové, napojit žíznící, obléci potřebné, navštívit tísněné není jen naším posláním, ale také jako lidskost a soucit jedním ze základů evropské civilizace.

Může se to zdát úkol nad naše síly, ale máme naději, že se smíme spolehat na Boží pomoc.

Schváleno na mimořádném zasedání 34. synodu v Praze 21.11.2015

Z přednášky profesora Theissena „Čemu věří kritický křesťan“

s postižením individuální péči, se zvláštním zřetelem na děti s těžkými kombinovaným postižením, komplikovaným zdravotním stavem a autismem. Posláním této služby je pomoci lidem s postižením žít šťastný, vyrovnaný a plnohodnotný život v rodině.

Sociálně terapeutické dílny poskytují svou službu taktéž lidem se zdravotním postižením. Prostřednictvím této služby chtějí pracovníci střediska Víteček pomoci lidem se zdravotním postižením s aktivním zapojením do produktivní činnosti, podobně jako jsou zapojeni jejich vrstevníci z běžné populace, a naučit je samostatnosti.

Obě služby, denní stacionář i sociálně terapeutické dílny, jsou uživateli k dispozici každý všední den.

Velmi důležitou součástí těchto ambulantních služeb je každodenní svoz a rozvoz uživatelů služeb do střediska a zpět domů, bez něhož by s ohledem na venkovský charakter regionu většina uživatelů služby nemohla využívat.

6.12.2015 přijďte spolu s námi podpořit činnost střediska Víteček i dalších neziskových organizací, které budou na našem vinohradském adventním tržičku nabízet své výrobky. Těšíme se na Vás!

Dle zdroje <http://www.ph15rr.cz/index.php/socialni-sluzby> se psala

Monika Chábová

Změna sborového účtu

Sbor založil nový účet u Fio banky, číslo účtu je 35946349/2010.

Starý účet nerušíme, ale pokud možno přesměrujte své trvalé příkazy na tento nový účet, protože se na něm neúčtují žádné poplatky za příchozí platby. Váš variabilní symbol zůstává stejný. Nové číslo účtu najdete také na sborovém webu.

jaš

Pozdrav

Ahoj, milí na Vinohradech, dovlím si Vás všechny srdečně pozdravit z mého nového sboru – Sboru Jednoty bratrské – Ochranovský seniorát.

V adventním období budeme žít v některých věcech velmi podobně jako vy, budeme se scházet k všem pravidelným setkáním – bohoslužby, biblické hodiny (nevím o tom, že by tato shromáždění měla být zaměřena speciálně k tomuto období), náboženství dětí, třicátníci. Sestra kazatelka se ale postará i o ty, kdo se už nemůžou zúčastnit pravidelných shromáždění a bude jim postupně přímo u nich doma vysluhovat v průběhu adventu svátost Večeře Páně. Pro děti a pro starší členy sboru budeme chystat balíčky pro potěšení. Krom tohoto všeho, velmi podobného jako v Korunní, připravujeme zvláštní akce – v první adventní neděli odpoledne jedeme podpořit naši bývalou vikářku Petru Náhlovskou, zúčastníme se její instalace do sboru v Č. Lípě. Na čtvrtek 3. 12. v 19 hodin připravujeme další z řady benefičních koncertů ve prospěch PROJEKTU OŽIVENÍ MILÍČOVY KAPLE – tentokrát nám své prostory laskavě poskytl sbor Církve československé husitské v Nuslích. Tímto si dovoluji Vás na koncert srdečně pozvat, zpěvačka a

kytaristka Eva Henychová na svých koncertech oslovuje publikum všeho věku, ale především lidi přemýšlivé, tázající se a hledající.

Na 20. 12. chystáme vánoční hru s dětmi i dospělými, opět podobně jako na Vinohradech. V podvečer stejného dne se letos už podruhé sejdem ke společnému zpívání adventních a vánočních písní s obyvateli Malešic a i ostatními příchozími přímo v malešické Milíčově kapli. Kaple osvětlená spoustou svíček a plná dětí, dospělých a hudby má krásnou atmosféru. Mezitím budeme asi nadále obíhat úřady, jednat se sousedy Milíčovy kaple, doplňovat projekt, prostě vše hrnout k tomu, abychom mohli v březnu začít stavět přístavbu ke kostelíku v Malešicích (na tomto místě bych ráda poděkovala za dary, které jste nám věnovali v rámci sbírky HDL JJ – Hlavního daru lásky Jeronýmovy jednoty).

Toto jsou vnější znaky období čekání na vánoční svátky. To podstatné budeme s radostí očekávat v kázáních naší farářky Evy Šormové a ve svých srdcích.

Ještě jednou, moc zdravím na Vinohrady a přeju požehnané adventní období.

Zuzana Bruknerová

Mé nejstarší vzpomínky na Jana Karafiáta II.

Pokračování

Jednou si Karafiát přál, aby synáček přivedl na polední procházku i svého mladšího bratra Gustava, tehdy žáka první třídy obecné školy – „Tak ty jsi Gustav Adolf?“, pravil Karafiát a podal mu ruku. „Svého jména si važ! Před třemi sty lety dostal stejné jméno synáček, který se stal později slavným švédským králem. Evangelíci ho měli vždycky rádi. Přál jim a hájil je proti jezuitským nepřátelům. Jednou ti o něm povíme víc. Ale za tebe se modlíme, aby i z tebe udělal Pán Bůh svého poslušného služebníka – tak pojďme!“

A šli. Pan farář uprostřed a hoši každý po jedné straně. Chvilí bylo ticho. Ale synáček nemohl překonat své překvapení a tak se táže: „Odkud víte, pane faráři, že se můj bratr jmenuje Gustav Adolf? My mu doma říkáme jen Gustave“. „Ó, to my už tak víme. To my se nejdřív vyptáme tatínka nebo maminky na jména jejich dětí, když se s nimi chceme seznámit. A s Gustávkem jsme se setkat chtěli. Chceme znát jméno, které si Pán Bůh zapsal do své paměti, když tvého bratra pokřtili. To jednou k Pánu Ježíši přivedl učedník Filip svého milého přítele Natanaele. Pán Ježíš se na toho přítele podíval a řekl: „Ó, já jsem tě znal dřív, ještě jsi stál támhle pod fíkem, – to byl ovšem Pán Je-

žíš, on se na vaše jména nemusí ptát. My jsme se však na tvé i tvého bratra jméno museli zeptat.“

Přišli k lavičce, odkud byla překrásná vyhlídka na Prahu. Dívali se k chrámu svatého Víta a pak po několika mostech až k Vyšehradu. Ale brzy se slétli kolem nich vrabci a po očku si je prohlíželi. Jeden z nich byl velmi smělý. Pan farář už hledal v kapse housku, když tu překvapeně zvolal. „Ó, popatřte na jeho nožičku. On ji má jakoby zlomenou, ale nic si z toho nedělá. Nám se dokonce zdá, že je to vůdce ostatních“. „Prosím, on byl tady první“, ozval se synáčkův bratr. „Nožičku má srostlou“, dodal vítězně. Karafiát už drobil housku a vrabečkové horlivě zobali. Jen ten se zlomenou nožkou vyletěl až na Karafiátova kolena, aby měl kus housky nejdřív a z první ruky. „Ty sobče, jedeš dolů!“, ohnal se Karafiát, ale hoši měli skrytou radost, jak ptačí vůdce se znovu a znovu vracel a svou drzostí dodával odvalu druhým. Karafiátovi div oči nevykloval.

„Takoví jsou pražští vrabci!“, poznamenal Karafiát, když s chlapci odcházeli „ a někteří lidé také. A přece měl Pán Ježíš vrabečky rád. Byli mu obrazem toho, jak Bůh pečuje o člověka i o vrabce. Nesejí, nežnou, nedělají zásoby – a přece jsou živi. Ani

„Tržikový obdarovaný“

Jako každý rok, i letos se bude konat vinohradský adventní tržík. Druhou adventní neděli se můžeme těšit na výrobky několika neziskových organizací. Zvláštní pozornost bude věnována středisku Víteček.

Jedná se o nestátní neziskovou organizaci. Středisko Víteček je zařízení občanského sdružení 15. Přední hlídka Royal Rangers v ČR. Posláním střediska je poskytovat pomoc dětem i dospělým s postižením tak, aby mohli žít šťastný, naplněný a aktivní život uprostřed společnosti dru-

hých lidí a nemuseli být odloučeni od své rodiny. Činnost střediska by bez podpory jednotlivých lidí, organizací a institucí nebyla možná.

V rámci činnosti střediska Víteček jsou poskytovány dvě sociální služby, a sice denní stacionář a sociálně terapeutické dílny. Sociální služby doplňují různé další aktivity pro děti a dospělé s postižením. Jedná se např. o odlehčovací pobyty, integraci dětí při běžných volnočasových aktivitách a podobně.

Denní stacionář poskytuje lidem

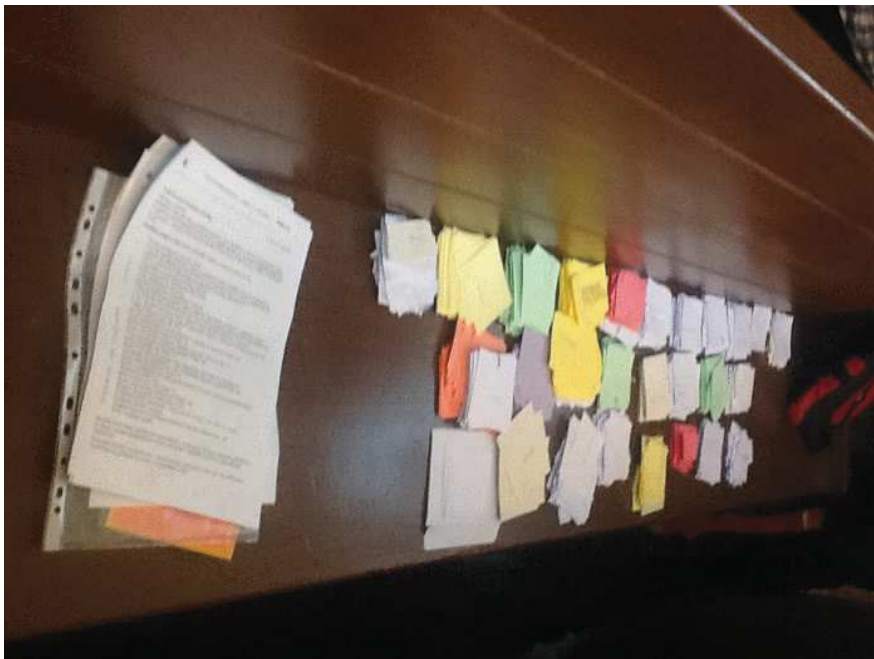
Lenka Ridzoňová a Pavel Kalus, za laiky Daniel Heller, Tomáš Fendrych, náhradníky Jan Mašek a Eva Potměšilová.

A dál?

Kromě dalších voleb (jak poznamenal jeden z přítomných, vypadalo to, že počet funkcí a náhradníků se limitně blíží počtu poslanců konventu) se konvent zabýval otázkou změny církevního zřízení a celkem překvapivě nakonec odmítl změnu kazatelského reverzu, byť se k ní původně většina staršovstev vyjádřila kladně. Kamenem úrazu byla věta „*Nebudu konat nic, co by bylo v rozporu s úsilím o ob-*

novení jednoty obecné církve Kristovy.“ Konventuálům se zdála divně formulovaná, nehledě na obtížné hodnocení toho, zda ji kazatel při své práci naplňuje, či ne (trochu ostřejšími slovy to v kuloárech označil jeden z konventuálů: „*Je to teologický blábol a navíc gumové pravidlo, podle kterého lze vyhodit 99 kazatelů ze 100.*“) V rozpravě zaznělo také několik poznámek k Diakonii – například ke slučování pražských středisek, o němž nebyly dopředu informovány dozorčí rady středisek, které tím byly nepříjemně zaskočeny. Za své aktivity směrem k menšinám i uprchlíkům byl slovně oceněn Mikuláš Vymětal.

Jana Šarounová

Volební lístky

jeden z nich nepadá mrazem k zemi bez Boží vůle. Však tu na nás čekali, jako by věděli, že tu jdeme s houskou pro ně“.

Všichni se ještě jednou ohlédli za vrabci, kteří na ně nezbedně pokřikovali. Několik jich ještě dosud sbíralo neviditelné drobečky. „My už ty drobečky nevidíme, ale Pán Bůh dal ptáčkům tak dobrý zrak, že i ty maloučké věci jsou jim velké dost, aby nepřišly nazmar.“

Dnes už synáček neví, co všecko tehdy pan farář o ptačím zraku říkal. Pokoušel se mnohokrát, aby si to obnovil podle nějaké učené knihy, ale to nebylo nic proti tomu, co tenkrát vypravoval Karafiát. Synáčkovi uvízl v paměti jen dojem úžasného divu.

„A teď budeme chvilku pěkně mlčet“, pravil Karafiát. „Pán Bůh má rád, když člověk umí poslušně mlčet.“ Pan farář se zastavil, opřel se o hůlku a hoši se učili mlčet. Ó, to jim to dalo práci! Nevěděli, co mají dělat. Byli tu na osamělém místě, pan farář se díval do dálky, asi se modlil – a často na to vzpomínali.

Do bytu Karafiátova se synáček dostal až tenkrát, když ho rodiče poslali pro balíček čaje Melrose, který pan farář objednával ze Skotska pro své přátele. Čaj měl tu zvláštnost, že byl namíchán pro pražskou vodu, aby neztratil svou osobitou chuť a vůni. Synáček držel v ruce 33 krejcarů. Myslel si, že obchod provede u dveří s Karafiátovou hospodyní,

paní Klifnerovou, musel vejít až do pracovny svého vzácného přítele. On seděl u stolu pře otevřenými Bibliemi a brkovým pérem vpisoval slabounkým písmem své opravy do Kralického textu. Synáček byl celý udivený nad brkovým pérem. „Ó, tak my píšeme už od svého dětství a sami si ta péra z husích brk děláme“, chlubil se pan farář. „A nic nám to neskřípe jako těm, kteří to dělají po nás – a tady se podívej, jaké máme hodiny!“ Opravdu na prádelníku stál rajský strom, tři čtvrtě metru vysoký a plný zlatých jablek. Kolem kmene se vine zlatý had. Pod stromem stojí Eva, levou rukou sahá po zapovězeném ovoci, pravá je natažená, ale prázdná. Adam pravou rukou již nese jablko k ústům, levou ruku pak vztahuje k Evě, aby ještě dostal. A za nimi anděl se zlatou korunkou na hlavě a mečem v pravici. V koruně stromu jsou zasazeny hodiny, které ukazovaly nejen celé hodiny, ale i čtvrti a dokonce i dny v měsíci. „Tyto hodiny jsme zdědili po dědovi. Nám pak ty hodiny kážou: Boj se hříchu! Boj se hříchu! Ale ještě víc nám káže tamten obraz nad knihovnou. A synáček vidí v kruhovitém rámci bezstarostné dítě na úzké lávce nad černou propastí. Nad dítětem se vznáší anděl se starostlivou tváří a je připraven dítě zachytit, kdyby klopýtlo“.

Karafiát mlčel, pak se rozloučil, pěkně pozdravoval rodiče a vrátil se ke své práci. Synáčkovi je dnes už 76

let, ale kdykoliv si na Karafiáta vzpomene, vždycky vidí tento obraz – a má radost.

Adolf Novotný

(Vzpomínku Adolfa Novotného na

Jana Karafiáta si opsala farářka Marcela Čecháková. Vzpomínka se pak dostala k její kolegyni, Jarmile Strádalové, která nám ji pro Hrozen poslala.)

Konvent Pražského seniorátu

Senior Roman Mazur a seniorátní kurátorka Zdena Skuhrová

Konvent se uskutečnil v sobotu 7.11. v Betlémské kapli na Žižkově, tedy v prostorách 1. žižkovského sboru. Velká část programu byla věnována volbám, což není zrovna povznášející činnost. Jak poznamenal jeden z účastníků, „je asi špatně, že podstatná část jednání je sebeobslužná, konvent totiž jen usta-

vuje sebe, nebo schvaluje zprávy.“ Jiný konventuál si ulevil povzdechem: „Probíhají volby náhradníků a náhradníků náhradníků, demokracie je prostě nádherná.“

Všichni ale nejspíš věděli, že není nedůležité, kdo se bude starat o seniorát v dalším šestiletém období, kdo bude v pastýřské radě řešit případné

spory v seniorátu, kdo bude příštím synodálem, ale i to, kdo bude v předsednictvu konventu a bude mít na starosti to, aby jednání byla věcná, pokud možno rychlá, podle řádů ČCE. Nejjednodušší byla volba skrutátorů, neboli sčítatelů hlasů – konventuálové touto činností rádi pověřili přítomné mládežníky a vikáře, kteří se po celou dobu konventu rozhodně nenudili. Dost jsem obdivovala, že si všechny ty lístky nepopletli. Předsedou konventu byl hned v první volbě zvolen Matěj Cháb z našeho sboru, dalšími členy předsednictva potom Jiří Ort, Marta Zemánková, Tanja Kaminski.

Volba seniorátního výboru

Konvent pak stál před volbou nového seniorátního výboru. Ten dosavadní pracoval ve složení Roman Mazur, senior, Zdena Skuhrová, seniorátní kurátorka, Petr Firbas (1. náměstek seniora, Daniel Heller, 1. náměstek seniorátní kurátorky, Tomáš Trusina, 2. náměstek seniora a Dalibor Titěra, 2. náměstek seniorátní kurátorky, náhradníky byli za duchovní Ester Čášková a Pavel Kalus, za laiky Pavol Bargár a Jan Mašek. Končící seniorátní výbor se ve své zprávě snažil zhodnotit období svého působení. Za úspěšné počiny označil mj. seniorátní solidární fond pomáhající menším a chudším sborům s úhradami do Personálního fondu, pomoc s revitalizací berounského sboru, včetně

zakoupení bytu pro tamějšího faráře, pomoc s pokusy o oživení v dalších malých sborech, rozvíjející se práci seniorátních pracovních skupin pro sociální oblast. Závěr zprávy uvádíme v plném znění: „*Nejistě nebo dokonce neúspěšně jsme se jako seniorátní výbor naopak cítili v mnohých případech, kdy jsme měli spoluřešit nejružnější osobní i skupinová selhání mezi faráři i jinými církevními spolupracovníky. Ač jsme měli vždy snahu pomoci, nejsme si jisti, že se nám to vždy také povedlo. Někdy nám jistě chyběla pastýřská moudrost, jindy ovšem např. také klíčové informace nebo věcnost či vstřícnost zainteresovaných stran. Máme rovněž pocit, že v dnešních podmínkách bychom jako sbory i seniorát mohli být mnohem více misijně otevřenými a aktivními. Jen málo sborů je v tomto kontextu dlouhodobě rostoucích. Které jiné než pražské sbory mají lepší podmínky pro oslovení nových zájemců o cestu křesťanské víry? Za všechny své chyby a omyly se před tváří našeho společného Pána omlouváme a prosíme o odpuštění. Za všechnu spolupráci a podporu srdečně děkujeme.“*

Volba seniorátního výboru byla delší, i když nakonec poměrně jednoznačná. Jasnou většinou 71 hlasů byl za seniora zvolen Roman Mazur a stejným počtem hlasů za seniorátní kurátorku Zdena Skuhrová. Za duchovní jsou dále ve výboru Petr Firbas, Tomáš Trusina, náhradníky